

[Eva Rée.]

Jeg skal redegøre for mit partis stilling til det af SF fremsatte lovforslag og endvidere pege på nogle af de mere væsentlige problemer og spørgsmål — også af bevillingsmæssig art — som det er nødvendigt at fremdrage under denne førstebehandling.

Venstre kan nemlig ikke tilslutte sig det af SF fremsatte lovforslag, men erkender, at antallet af illegale svangerskabsafbrydelser — der siges at være mellem 15.000 og 20.000 årlig — rummer så store menneskelige problemer, at det vil være rigtigt at opfordre til en grundig undersøgelse af mulighederne for at mindske eller fjerne en række af de årsager, der er medvirkende til at skabe ønsket om at få et svangerskab afbrudt. Selv om meningene i mit parti er delte, kan jeg på mit partis vegne tilsige støtte til en både hurtig og saglig behandling af problemerne omkring den nuværende svangerskabslov og til forslag om lempeligere former, om en liberalisering af den nuværende lovs administration, såfremt man efter drøftelserne i dag — hvad meget jo allerede nu tyder på — nedsætter et udvalg eller en kommission til revision af loven.

Den nugældende lov er har været gældende fra 1. oktober 1956, og den er ude af takt med dagliglivet. Hvad der gør den endnu mere problematisk, er, at den også er ude af takt med retsbevidstheden; det bekræfter antallet af illegale svangerskabsafbrydelser, det bekræfter også antallet af straffe, afsagt over kvinder, som har ladet deres svangerskab afbryde ulovligt.

Jeg vil gerne nævne, at hvis svangerskabsloven var blevet overholdt efter lovens bogstav, skulle 60.000—75.000 kvinder have været straffet for ulovlig svangerskabsafbrydelse inden for en 7 års periode. Jeg nævner det som illustration; men det taler også stærkt for en ajourføring af den nuværende svangerskabslov, så retsbevidstheden ikke fortsat skal krænkes. Det kunne også tale til fordel for fri ret til abort. Men kan man ved at ændre en lov efter kendsgerningerne i dagliglivet gøre det ulovlige lovligt? Er det ikke snarere årsagerne til ulovlighederne, der bør ændres eller begrænses?

Venstre er af den opfattelse, at årsagerne til de illegale svangerskabsafbrydelser bør begrænses, begrænses mest muligt og også

hurtigst muligt. Den kendsgerning, at der daglig foretages 55 illegale svangerskabsafbrydelser med al den kval, al den angst, den risiko, de illegale svangerskabsafbrydelser medfører, kræver, at folketinget, hvis SFs lovforslag afvises, i stedet lader nedsætte et udvalg eller en kommission, der hurtigst muligt fremsætter forslag til en lov, der effektivt skaber et alternativ til fri ret til abort. Problemerne kan ikke ties ihjel, det er de alt for alvorlige til. Venstre medvirker gerne til et sådant initiativ.

Den kendsgerning, at antallet af illegale svangerskabsafbrydelser er faldet med 10-20 pct. i de sidste 10 år, samtidig med at svangerskabsforebyggende midler er blevet forbedret så betydeligt, qua piller og qua spiral, at der åbent tales om en revolution for kvinderne, viser en af de veje, man bør gå, og man kunne nævne andre eksempler: yderligere støtte til familieplanlægning, større bevillinger til oplysning om præventive midler. Er vi f. eks. indstillet på at tillade effektive reklamekampagner om præventive midler? Det må vist siges at være nødvendigt, når vi i 1967 ikke er kommet længere, end at der kun finder seksualoplysning sted i 44 pct. af Danmarks folkeskoler. Bevillingerne til Mødrehjælpen har mig bekendt heller aldrig været tilstrækkelige; endnu er den 10 år gamle svangerskabslov ikke fulgt op af de tilstrækkelige økonomiske ydelser.

Man kunne også nævne andre spørgsmål som dette, om samfundet vil give den gravide kvinde tilstrækkelig økonomisk hjælp og uddannelse, så hun, hvis hun er alene, bliver i stand til at forsørge sit barn, om vi har de økonomiske muligheder for en fortsat udbygning af vuggestuer og børnehaver, og om vi kan forhindre, at gravide kvinder „frivilligt“ tvinges til at forlade deres uddannelsessted — eventuelt deres skole, hvis de endnu går i gymnasiet eller i de ældre klasser.

Disse og mange andre spørgsmål er det væsentligt at få debatteret i forbindelse med en eventuel ændring af den nuværende svangerskabslov. Men spørgsmålet om de mange illegale svangerskabsafbrydelser kan efter venstres opfattelse ikke løses på forsvarelig måde ved fri ret til abort, en mulighed, som i sin yderste konsekvens, uden at tilsigte det, kan forsinke opbygningen af en